

Aristophanes, *Acharnians* (Part One of Two) Lines 1-658

Δικαιόπολις

ὄσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν,
ἦσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά, τέτταρα:
ἅ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνοσ;
5 ἐγὼ δ' ἐφ' ὧ γε τὸ κέαρ ἠύφρανθην ἰδών,
τοῖσ πέντε ταλάντοισ οἷσ Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡσ ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺσ ἰππέασ
διὰ τοῦτο τοῦργον: ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
10 ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὧ Θεόγνι τὸν χορόν.
πῶσ τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖσ τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἠνίκ' ἐπὶ Μόσχω ποτὲ
Δεξιθεοσ εἰσῆλθ' ἄσόμενοσ Βοιώτιον.
15 τῆτεσ δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρισ ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὄτου 'γὼ ρύπτομαι
οὕτωσ ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰσ ὄφρυσ
ὡσ νῦν, ὀπότ' οὕσησ κυρίασ ἐκκλησίασ
20 ἐωθινησ ἔρημοσ ἠ πνύξ αὐτήι,
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κᾶνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
οὐδ' οἱ πρυτάνεισ ἤκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἤκοντεσ, εἴτα δ' ὡστιοῦνται πῶσ δοκεῖσ
25 ἐλθόντεσ ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἄθροοι καταρρέοντεσ: εἰρήνη δ' ὅπωσ
ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν: ὧ πόλισ πόλισ.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστοσ εἰσ ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι: κᾶτ' ἐπειδὰν ὧ μόνοσ,
30 στένω κέχηνα σκορδινῶμαι πέρδομαι,
ἀπορῶ γράφω παρατίλλομαι λογιζομαι,
ἀποβλέπων ἐσ τὸν ἀγρόν εἰρήνησ ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστου τὸν δ' ἐμόν δῆμον ποθῶν,
ὄσ οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακασ πρίω,
35 οὐκ ὄξοσ οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦδει 'πρίω,'
ἀλλ' αὐτόσ ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὔν ἀτεχνῶσ ἦκω παρεσκευασμένος
βοᾶν ὑποκρούειν λοιδορεῖν τοὺσ ρήτορασ,
ἐάν τισ ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνησ λέγη.
40 ἀλλ' οἱ πρυτάνεισ γὰρ οὕτοἰ μεσημβρινοί.

οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ ἔλεγον:
ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσιζέται.

Κῆρυξ

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

Ἀμφίθεος

45ῆδη τις εἶπε;

Κῆρυξ

τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Ἀμφίθεος

ἐγώ.

Κῆρυξ

τίς ὢν;

Ἀμφίθεος

Ἀμφίθεος.

Κῆρυξ

οὐκ ἄνθρωπος;

Ἀμφίθεος

οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δῆμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου: τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται:
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
50ἔξ ἧς Λυκῖνος ἐγένε': ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ': ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὄνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω:
οὐ γὰρ διδῶσιν οἱ πρυτάνεις.

Κῆρυξ

οἱ τοξόται.

Ἀμφίθεος

55ῶ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ περίψεσθέ με;

Δικαιοπόλις

ὄνδρες πρυτάνεις ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσθαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

Κῆρυξ

κάθησο, σῖγα.

Δικαιοπόλις

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ,
βῆν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.

Κῆρυξ

οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

Δικαιοπόλις

ποιου βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσιν
καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

Κῆρυξ

σίγα.

Δικαιοπόλις

βαβαιάξ. ὄκβάτανα τοῦ σχήματος.

Πρέσβυς

65 ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος.

Δικαιοπόλις

οἴμοι τῶν δραχμῶν.

Πρέσβυς

καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καῦστρίων
πεδίων ὄδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
70 ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι.

Δικαιοπόλις

σφόδρα γὰρ ἐσφζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φορυτῶ κατακείμενος.

Πρέσβυς

ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν

ἐξ ὑαλίνων ἐκπομάτων καὶ χρυσίδων
75ἄκρατον οἶνον ἠδύν.

Δικαιοπόλις

ὦ Κραναὰ πόλις
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγγελων τῶν πρέσβων;

Πρέσβυς

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἠγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.

Δικαιοπόλις

ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.

Πρέσβυς

80ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασιλεῖ' ἤλθομεν:
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὄχετο στρατιὰν λαβών,
κᾶχεζεν ὀκτῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

Δικαιοπόλις

πόσου δὲ τὸν προκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

Πρέσβυς

τῇ πανσελήνῳ: κᾶτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
85εἶτ' ἐξένιζε: παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς.

Δικαιοπόλις

καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

Πρέσβυς

καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν: ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.

Δικαιοπόλις

90ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.

Πρέσβυς

καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.

Δικαιοπόλις

ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας, τόν τε σόν τοῦ πρέσβεως.

Κῆρυξ

ὁ βασιλέως ὀφθαλμός.

Δικαιοπόλις

ῶναξ Ἡράκλεις.
95πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφαρκτον βλέπεις;
ἢ περι ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσχωμ' ἔχεις που περι τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.

Πρέσβυς

ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν ὃ Ψευδαρτάβα.

Ψευδαρτάβας

100ἰαρταμὰν ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα.

Πρέσβυς

ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

Δικαιοπόλις

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

Πρέσβυς

πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

Ψευδαρτάβας

οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἴαοναῦ.

Δικαιοπόλις

οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς.

Πρέσβυς

τί δ' αὖ λέγει;

Δικαιοπόλις

ὃ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἴάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

Δρ.

οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὄδε γε χρυσίου λέγει.

Δικαιοπόλις

ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἶ μέγας.
110 ἀλλ' ἄπιθ': ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν:
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; (ἀνανεύει.)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων; (ἐπινεύει.)
115 Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί,
κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγῶδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ᾧ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
120 τοιόνδε γ' ᾧ πίθηκε τὸν πῶγων' ἔχων
εὐνούχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὀδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;

Κῆρυξ

σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ
ἐς τὸ πρυτανεῖον.

Δικαιοπόλις

ταῦτα δῆτ' οὐχ ἀγχόνη;
κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν;

Ἀμφίθεος

οὐτοσὶ πάρα.

Δικαιοπόλις

130 ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποιήσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι:
ὁμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχῆνυτε.

Κῆρυξ

προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

Θέωρος

ὀδί.

Δικαιοπόλις

135 ἕτερος ἀλαζῶν οὗτος ἐσκηρύττεται.

Θέωρος

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκη πολὺν—

Δικαιοπόλις

μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολὺν.

Θέωρος

εἰ μὴ κατένειψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
140 ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκου ἐπινον τὸν χρόνον:
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὕμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
145 ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρα:
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιάν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
150 ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

Δικαιοπόλις

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὣν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.

Θέωρος

καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν.

Δικαιοπόλις

τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

Κῆρυξ

155 οἱ Θραῖκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θεωρος ἤγαγεν.

Δικαιοπόλις

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

Θέωρος

Ἰδομάντων στρατός.

Δικαιοπόλις

ποιῶν Ἰδομάντων; εἶπέ μοι τουτί τί ἦν;
τίς τῶν Ἰδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

Θέωρος

τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,
160καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὄλην.

Δικαιοπόλις

τοισδι δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντ᾽ ὁ θρανίτης λεῶς
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ἰδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ' ;

Θέωρος

ῶ μόχθηρε σὺ
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.

Δικαιοπόλις

ταυτί περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
170τοῖς Θραξί περὶ μισθοῦ: λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.

Κῆρυξ

τοὺς Θραῆκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Δικαιοπόλις

οἴμοι τάλας μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
175ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε.

Ἀμφίθεος

μήπω γε πρίν γ' ἂν στῶ τρέχων:
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

Δικαιοπόλις

τί δ' ἔστ' ;

Ἀμφίθεος

ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὄσφροντο πρεσβῦταί τινες
180 Ἄχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες πρίνιοι
ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνιοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὃ μισρώτατε
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
185 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.

Δικαιοπόλις

οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

Ἀμφίθεος

ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μὲν εἰσι πεντέτεις· γεῦσαι λαβών.

Δικαιοπόλις

αἰβοῖ.

Ἀμφίθεος

τί ἔστιν;

Δικαιοπόλις

οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι
190 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

Ἀμφίθεος

σὺ δ' ἀλλὰ τασδί τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

Δικαιοπόλις

ὄζουσι χαῦται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

Ἀμφίθεος

ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες
195 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

Δικαιοπόλις

ὦ Διονύσια,

αὔται μὲν ὄζουσσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὄπη θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκτιομαι,
200χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας.
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

Ἀμφίθεος

ἐγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

Χορός

τῆδε πᾶς ἔπου δίωκε καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
205τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων: τῆ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.

Χορός

ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας
210τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν:
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
215ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὔτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

Χορός

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον,
220καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. διωκτέος δέ: μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτέ
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

Χορός

225ὄστις ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπέισατο,
οἴσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖξεται τῶν ἐμῶν χωρίων:
230κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὄξυς ὀδυνηρὸς... ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

Χορός

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν βαλληγνάδε
235καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτέ:
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

Δικαιόπολις

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χορός

σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
240ἐκποδών: θύσων γὰρ ἀνήρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.

Δικαιόπολις

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
προῖτω σ' τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος:
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
κατάθου τὸ κανοῦν ὃ θύγατερ, ἴν' ἀπαρξώμεθα.

Θυγάτηρ

245ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἴν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

Δικαιόπολις

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ': ὦ Διόνυσε δέσποτα
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
250ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα: τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλῆ καλῶς
οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
255ὅστις σ' ὀπύσει κάκποιήσεται γαλαῶς
σοῦ μηδὲν ἤττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὀρθρος ἦ.
πρόβαινε, κὰν τῶγλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθῶν σου περιτράγη τὰ χρυσία.
ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος
260ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου:
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν:
σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.

Δικαιόπολις

Φαλῆς ἐταῖρε Βακχίου
ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνητε
265μοιχὲ παιδεραστά,
ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῶ,

πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
270καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῶ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον
τὴν Στρυμοδώρου Θραῖτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα
275καταγιγαρτίσ' ὦ
Φαλῆς Φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης
ἔωθεν εἰρήνης ροφήσει τρύβλιον:

Χορός

280οὔτος αὐτός ἐστιν, οὔτος.
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε παῖε τὸν μιάρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;

Δικαιοπόλις

Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

Χορός

285σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιάρὰ κεφαλή.

Δικαιοπόλις

ἀντὶ ποίας αἰτίας ὄχαρνέων γεραίτατοι;

Χορός

τουτ' ἐρωτᾶς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς
290ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

Δικαιοπόλις

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε. μάλλα' ἀκούσατε.

Χορός

295σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ: κατὰ σε χάσομεν τοῖς λίθοις.

Δικαιοπόλις

μηδαμῶς πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ': ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθοί.

Χορός

οὐκ ἀνασχίσομαι: μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον:
300ὼς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐγὼ
κατατεμῶ ποθ' ἵπευσι καττύματα.

Χορός

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

Δικαιοπόλις

305 ὄγαθοὶ τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπείσάμην.

Χορός

πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

Δικαιοπόλις

οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
310 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

Χορός

οὐχ ἀπάντων ὧ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

Δικαιοπόλις

οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων: ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.

Χορός

315 τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

Δικαιοπόλις

κἂν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιζήνου 'θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

Χορός

εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὧ δημόται
320 μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

Δικαιοπόλις

οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ' ; οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδὸν ὦχαρνηίδαι;

Χορός

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

Δικαιοπόλις

δεινά τᾶρα πείσομαι.

Χορός

ἐξολοίμην, ἦν ἀκούσω.

Δικαιοπόλις

μηδαμῶς ὦχαρνηκοί.

Χορός

ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.

Δικαιοπόλις

δήξομᾶρ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους:
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβῶν.

Χορός

εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος ἄνδρες δημόται
τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
330τῶν παρόντων ἔνδον εἶρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;

Δικαιοπόλις

βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώκων τι κήδεται.

Χορός

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὄδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσης ὁ μέλλεις: μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.

Δικαιοπόλις

ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ': ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

Χορός

ἀπολεῖς ἄρ' ὀμήλικα τόνδε φιλανθρακέα;

Δικαιοπόλις

οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

Χορός

ἀλλὰ γὰρ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον
† αὐτὸν ὅτι τῷ † τρόπῳ σουστί φίλος:
340ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

Δικαιοπόλις

τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

Χορός

οὔτοιί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

Δικαιοπόλις

ἀλλ' ὅπως μὴ ν' τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται που λίθοι.

Χορός

ἐκσέσεισται χαμᾶζ': οὐχ ὀρᾶς σειόμενον;
345ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστός ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

Δικαιοπόλις

ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἀνθρακες Παρνήθιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
350ὕπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνήν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δαινὸν γὰρ οὔτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσω φέρον,
355ἐμοῦ 'θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω:
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Χορός

τί οὔν οὐ λέγεις, ἐπίξηνον ἐξενεγκῶν θύραζ',
360 ὅ τι ποτ' ὦ σκέτλιε τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὃ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
365 θεῖς δεῦρο τούπιξηνον ἐγχείρει λέγειν.

Δικαιοπόλις

ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὃ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὐτοσί τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
370 καίτοι δέδοικα πολλά: τοὺς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῆ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶδिका:
κάνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι:
375 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψηφηδακεῖν.
αὐτὸς τ' ἔμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμωδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
380 διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου
κάκυκλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὔν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

Χορός

τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἰερωνύμου
390 σκοτοδασυπυκνότηριχά τιν' Ἄιδος κυνῆν:
ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀγῶν οὔτος οὐκ ἐσδέξεται.

Δικαιοπόλις

ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
395 παῖ παῖ.

Κηφισόφων

τίς οὔτος,

Δικαιοπόλις

ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

Κηφισόφων

οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

Δικαιοπόλις

πῶς ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον;

Κηφισόφων

ὀρθῶς ᾧ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
400τραγωδίαν.

Δικαιοπόλις

ᾧ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὄθ' ὁ δοῦλος οὐτωςὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

Κηφισόφων

ἀλλ' ἀδύνατον.

Δικαιοπόλις

ἀλλ' ὅμως;
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
405ὕπάκουσον, εἶπερ τώποτ' ἀνθρώπων τινί:
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλήδης, ἐγώ.

Εὐριπίδης

ἀλλ' οὐ σχολή.

Δικαιοπόλις

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

Εὐριπίδης

ἀλλ' ἀδύνατον.

Δικαιοπόλις

ἀλλ' ὅμως.

Εὐριπίδης

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι: καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

Δικαιοπόλις

Εὐριπίδη,

Εὐριπίδης

τί λέλακας;

Δικαιόπολις

ἀναβάδην ποιεῖς,

ἔξδν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.

ἀτὰρ τί τὰ ράκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,

415δός μοι ράκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.

δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν:

αὔτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρει.

Εὐριπίδης

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ

ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

Δικαιόπολις

420οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

Εὐριπίδης

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοῖνικος;

Δικαιόπολις

οὐ Φοῖνικος, οὔ:

ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερος.

Εὐριπίδης

ποίας ποθ' ἀνήρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;

ἀλλ' ἦ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

Δικαιόπολις

425οὐκ ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

Εὐριπίδης

ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ 'θέλεις πεπλώματα,

ἂ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτοσί;

Δικαιόπολις

οὐ Βελλεροφόντης: ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς προσαιτῶν στωμύλος δεινὸς λέγειν.

Εὐριπίδης

430οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τηλέφον.

Δικαιοπόλις

ναὶ Τηλέφον:

τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.

Εὐριπίδης

ὦ παῖ δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν
μεταξὺ τῶν Ἴνους.

Κηφισόφων

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

Δικαιοπόλις

435ῶ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί,
κάκεινά μοι δὸς τάκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
440δεῖ γάρ με δόξει πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή:
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἴμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

Εὐριπίδης

445δῶσω: πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί.

Δικαιοπόλις

εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἀγὼ φρονῶ.
εὖ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπύπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

Εὐριπίδης

τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

Δικαιοπόλις

450ῶ θύμ', ὀρᾶς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων: νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη
δὸς μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνω.

Εὐριπίδης

τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

Δικαιοπόλις

455 χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.

Εὐριπίδης

λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων.

Δικαιοπόλις

φεῦ:
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

Εὐριπίδης

ἄπελθε νῦν μοι.

Δικαιοπόλις

μάλλά μοι δὸς ἔν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

Εὐριπίδης

460 φθείρου λαβὼν τόδ': ἴσθ' ὀγληρὸς ὦν δόμοις.

Δικαιοπόλις

οὐπω μὰ Δί': οἴσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη τουτὶ μόνον
δὸς μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.

Εὐριπίδης

ὄνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν:
465 ἄπελθε ταυτηνὶ λαβὼν.

Δικαιοπόλις

ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς οὗ μὴ τυχῶν
ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη:
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσειμι' ἔτι:
ἔς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δὸς.

Εὐριπίδης

470 ἀπολεῖς μ'. ἰδοῦ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.

Δικαιοπόλις

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὄγληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
475 Εὐριπίδιον ᾧ φιλτάτιον καὶ γλυκύτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.

Εὐριπίδης

ἀνὴρ ὑβρίζει: κλῆε πηκτὰ δωμάτων.

Δικαιοπόλις

480 ᾧ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νυν ᾧ θυμέ: γραμμὴ δ' αὐτή.
ἔστηκας; οὐκ εἶ καταπιῶν Εὐριπίδην;
485 ἐπήνεσ': ἄγε νυν ᾧ τάλαινα καρδία
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κῆρα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεες εἰποῦσ' ἄττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῆ.
τόλμησον ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

Χορός

490 τί δράσεις; τί φήσεις; εἴ ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἄपाσι μέλλεις εἶς λέγειν τάναντία.
ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
495 ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

Δικαιοπόλις

μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.
500 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῶδια.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
οὐ γὰρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίω τ' ἀγῶν,
505 κοῦπω ξένοι πάρειςιν: οὔτε γὰρ φόροι
ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ζύμμαχοι:

ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι:
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχουρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
510καυτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπί Ταινάρῳ θεὸς
σεισας ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας:
κάμοι γὰρ ἐστ' ἀμπέλια διακεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
515ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, κούχι τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια:
520κεῖ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῶδιον
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κάπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
525νεανίαι κλέπτουσι μεθυσκοτόταβοι:
κᾶθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο:
κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
530έντεῦθεν ὀργῆ Περικλέης οὐλύμπιος
ἦστραπτ' ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν οὐρανῷ μένειν.
535έντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφεῖη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας:
κούκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κάντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
540ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν: ἀλλὰ τί ἐχρῆν, εἵπατε.

φέρ' εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ:
καὶ κάρτα μέντ' ἀν εὐθέως καθείλκετε
545τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσομένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρούμενων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
550σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,

στεφάνων, τριχίδων, ἀύλητρίδων, ὑπωπίων:
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
555ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδράτε: τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

Ἡμιχόριον Α

ἄληθες ὤπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὦν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ συκοφάντης εἶ τις ἦν ὠνείδισας;

Ἡμιχόριον Β

560νή τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
δίκαια πάντα κούδεν αὐτῶν ψεύδεται.

Ἡμιχόριον Α

εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ἡμιχόριον Β

οὔτος σὺ ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
565τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

Ἡμιχόριον Α

βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
ἰὼ Λάμαχ' ὦ φίλ' ὦ φυλέτα:
εἶτε τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ
570τειχομάχας ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

Λάμαχος

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρῆ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Δικαιοπόλις

575ὦ Λάμαχ' ἦρωες, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

Ἡμιχόριον Α

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

Λάμαχος

οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

Δικαιοπόλις

ὦ Λάμαχ' ἦρωσ, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

Λάμαχος

τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεῖς;

Δικαιοπόλις

οὐκ οἶδά πω:
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὄπλων εἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκε μου τὴν μορμόνα.

Λάμαχος

ιδού.

Δικαιοπόλις

παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

Λάμαχος

κεῖται.

Δικαιοπόλις

φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

Λάμαχος

τουτὶ πτίλον σοι.

Δικαιοπόλις

τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἴν' ἐξεμέσω: βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

Λάμαχος

οὗτος τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
πτίλον γὰρ ἐστίν—

Δικαιοπόλις

εἰπέ μοι τίνος ποτὲ
ὄρνιθος ἔστιν; ἄρα κομπολακύθου;

Λάμαχος

590οἴμ' ὡς τεθνήξεις.

Δικαιοπόλις

μηδαμῶς ὦ Λάμαχε:
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἔστιν: εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

Λάμαχος

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὦν;

Δικαιοπόλις

ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός;

Λάμαχος

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

Δικαιοπόλις

595ὄστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

Λάμαχος

ἐχειροτόνησαν γάρ με —

Δικαιοπόλις

κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσάμην,
600ὄρων πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἴους σὺ διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,
Τεῖσαμενοφαινίππους Πανουργιππαρχίδας,
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι τοὺς δ' ἐν Χάοσιν,
605Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κὰν Γέλα κὰν Καταγέλα.

Λάμαχος

ἐχειροτονήθησαν γάρ.

Δικαιοπόλις

αἴτιον δὲ τί
ὕμᾱς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἔτεόν ᾧ Μαριλάδη
610ἦδη πεπρέσβευκας σὺ πολὺς ὢν † ἐν ἧ; †
ἀνένευσε: καίτοι γ' ἐστὶ σὺ φρῶν κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
εἶδέν τις ὑμῶν τὰ κβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
615οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῶην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες 'ἐξίστω' παρήνουν οἱ φίλοι.

Λάμαχος

ᾧ δημοκρατία ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

Δικαιοπόλις

οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

Λάμαχος

620ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω καὶ ταράζω πανταχῇ
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.

Δικαιοπόλις

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
625πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.

Χορός

ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Χορός

ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὕτω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν:
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
635μὴθ' ἠδεσθαι θωπευομένους, μὴτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες

πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν: κάπειδὴ τοῦτό τις εἶποι,
εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
640 ἠὔρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἷτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἤξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
645 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά:
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
καὶ τὴν Αἴγιαν ἀπαιτοῦσιν: καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλῳνται.
655 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆσθ': ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια:
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων,
οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.